

en vedvarende Regel for Fremtiden, hvori kun maa ske Forandring for enkelte Gaarde, naar Naturbegivenheder eller særdeles indtræffende Omstændigheder, som ei hidrøre fra Gaardeieren selv, maatte sætte Gaarden ud af Stand til at præstere Dragonholdet, men at Sagen dog først i ethvert Tilfælde igjennem dette Kollegium foredrages Hans Majestæt til aller-naadigst Afgjørelse." —

Det er saaledes en historisk Kjendsgjerning, at der aldrig har paahvilet bornholmste Landbrug med Navn af „Huse“, altsaa ikke Huslodernes Hartkorn, nogenstahelt Hesteudredningspligt eller anden Byrde, svarende til Hesteholdsbyrden paa Gaardenes Hartkorn. Ved nu, efter det foreliggende Lovforslag, at skulle i Forhold til Hartkornets Størrelse tage ligeligt Del med Gaardene i Udredelsen af forhøiet Landkat til Hestehold vilde Huseierne selvfølgelig føle sig brøstholdne, saafremt der ikke i Forbindelse med det nye Afgiftspaalæg samtidig gives dem en i flige Tilfælde sædvanlig Erstatning derfor een Gang for alle. Udvalget har paa ingen Maade kunnet slaa sig til No med den Opfattelse af dette Forhold, som er kommen til orde i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor det hedder, at „den Byrde, som derved lægges paa de Lodder, der ikke have hørt til Gaarde, vil blive saa ubetydelig, at den neppe

af vedkommende Gier vil kunne føles.“ Det har derfor været Udvalget en Tilfredsstillelse at erfare, at der hverken fra Krigsministerens eller Finantsministerens Side vil være Noget til Hinder for, at der ved denne Lovs Ikrafttrædelse bliver ydet de vedkommende Giere af Huslodder et Bederlag for Paalæg af en Byrde, de hidtildags have været fri for. Det foreslaaede Bederlag vil for det paagjældende Husmandshartkorn (i Alt en 330 Edr.) heller ikke beløbe sig til mere end omtrent 1,000 Rd.

I Genhold hertil stiller Udvalget i Samstemning med Ministeren nedenstaaende Forslag til en forandret Affattelse af Loven.

Medundertegnede Hindenburg kan ikke anse det rigtigt at negte Gierne af det Hartkorn, der ifølge denne Lov have Krav paa Bederlag for Skatteforhøielsen, Afgang til at faa deres formentlige Ret prøvet ved Domstolene, men har, da denne Tanke ikke har fundet Tilslutning i Udvalget, opgivet at stille Endringsforslag i saa Henseende.

Hele Udvalget foreslaar følgende Endring, tiltraadt af Ministeren:

Lovforslaget affattes saaledes:

Forflag til Lov

om Tilveiebringelse af Heste til Bornholms Væbning.

§ 1.

I Fredstid skulle de bornholmste Landsfogne ikke udrede Heste til Brug ved Væbningen. Omkostningerne ved at tilveiebringe Heste til de i Hærloven for Væbningen foreskrevne Dvelfer samt til Hestenes Underhold i Dvelfestiden overtages af Statskassen.

§ 2.

Væbningens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab eller Krig fornødne Heste ordnes ved Lov.

§ 3.

Fra den 1ste April 1872 forhøies Landskatten i de bornholmste Landsfogne med 12 p. aarligt af hver Tønde bornholmst Hartkorn.